

Foie de duminică

Anul IV nr. 33 (136)
17 August 2014
Duminica a 10-a după Rusalii
(Vindecarea lunaticului)
Parohia Mărțișor

2014 - Anul omagial al Sfinților Martiri Brâncoveni

"În vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: **Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău**, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am dus la ucenicii Tăi, însă ei n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: **O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi mai suferi? Aduceți-l aici la Mine. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau ei Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia."**
(Matei 17, 14-23)

Fără îndoială **tema acestei pericope evanghelice este credința. Credință de care aveau nevoie și Apostolii, și acest "neam necredincios și îndărătnic". Credința fără de care nu putem trăi, dar nu am conștientizat încă...**

S-au dat și încă se mai dau multe definiții pentru credință. Mulți gânditori au încercat să spună "adevăruri", iar oamenii de știință să găsească definiția lui... Dumnezeu. Dar să nu uităm că trebuie să "umblăm prin credință, nu prin vedere" (2 Cor. 5,7). Deci, ce este credința?

Sf. Ap. Pavel spune că "**este darul lui Dumnezeu**" (Efes. 3,9), iar în Epistola către evrei scrie "**credința este încredințarea celor nădăjduite, dovada lucrurilor celor nevăzute**" (cap. 11,1). Însă, mă preocupă cum o percep și o înțeleg oamenii mai simpli... Așa că am citit definiția credinței în **DEX-ul** nostru unde scrie: "**credință: faptul de a crede în adevărul unui lucru; convingere, siguranță, certitudine; fidelitate, devotament, statornicie față de cineva sau ceva; speranța, nădejde; convingerea despre existența lui Dumnezeu**". În **DEX-ul limbii grecești** la cuvântul "πίστη" scrie aproximativ aceleași lucruri, dar la sfârșit are o precizare care mi-a plăcut: "**cuvântul credința în conformitate cu etimologia și vechea întrebuintare, nu prezintă o înclinație către ușor-credibilitate sau sentiment de oarbă urmare, ci stare trăită din certitudinea pe care o căpătase cineva prin dovezile avute.**" Și toți avem dovezi...

Aș adăuga și ce spunea **Părintele Porfirie** care asemana credință cu încrederea în Dumnezeu, dar Sf. Nicolae Velimirovici merge mai adânc și spune: "**credința este temelie iubirii**". Dacă-mi permiteți, voi încerca și eu să-mi aștern gândurile, rugându-vă să-mi iertați stângăcia și îndrăzneala... "Cred și mărturisesc" după cum adesea se exprima Pr. Galeriu că prin credință pot descrie prezența lui Dumnezeu în viața mea, sentimentul că sunt iubit, relația care bucura sufletul meu, sau mai bine zis într-un cuvânt: viața!

Dacă îmi aduc bine aminte, la una dintre conferințele sale, **Pr. Rafail Noica** vorbea de faptul că omul trece prin trei gestații: prima în burta mamei până se naște, a doua - această viață, iar moartea este nașterea pentru a treia - veșnicia. Frumos cuvânt și am avut gândul că într-o sarcină, ceea ce ține în viața embrionul este cordonul ombilical. Prin el se hrănește, prin el trăiește pruncul în mitra până se va naște în această viață. Așa și **credința în viața omului, este "cordonul ombilical" prin care trăiește și crește spre a se naște în Împărăția Cerurilor...**

Să ne rugăm să avem credință, să încercăm să o înmulțim până se va transforma în dragoste și atunci vom înțelege cuvântul Sf. Ap. Pavel: "**și de-aș avea darul profeției și de-aș cunoaște toate tainele și toată știința și de-aș avea credință toată să pot muta munții, dar dacă n-am iubire nimic nu sunt.**" (1 Cor. 13,2).

Și nu uitați că **dacă credința este adevăr, ea crește și se desăvârșește în devotament și statornicie, și are ca rod speranță, nădejdea, dragostea...**

Arhim. Siluan Visan - <http://www.crestinortodox.ro>

Suferința se manifestă în straturile superficiale, nu în ultima adâncime. Dacă mintea mea, atenția mea e îndreptată numai spre locul durerii, acolo unde e boală, atunci eu rămân pironit în boală. Dar dacă eu reușesc prin rugăciune să refac legătura adâncului din mine (ultima adâncime) cu Dumnezeu, durerea se estompează; și gândurile negre dispar.

Așa l-a îndemnat Ava Dorotei pe Dositei: "**Roagă-te! Roagă-te!**" Și în fiecare zi venea: "**Înalță-te dincolo de lume, dincolo de durerile lumii, dincolo de patimile ei! Înalță-te!**" După câteva zile însă, venind și privindu-l în suferința lui, totuși îl vede cu fața mai senină, liniștită: "**Dositei, Dositei! Înalță-ți inima, cugetul!**". Și Dositei a putut răspunde, tremurând: "**Nu mai e nevoie să mă înalț. Nu mă mai înalț eu, pentru că a coborât El la mine**". Și din înălțimea Lui a coborât, așa cum a făcut Dumnezeu totdeauna, și mai ales în Fiul Său a coborât, "**căci așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său L-a dat ca toți cei ce cred în El să nu piară**".

Toți care credem în El să nu pierim! Și toată lumea să creadă! Că astfel să avem viața de veci! Amin.

Părintele Constantin Galeriu - <http://www.crestinortodox.ro>

Cu ocazia comemorării a **300 de ani de la martiriul domnitorului Constantin Brâncoveanu, sâmbătă 16 august 2014**, la Biserica Sf.Gheorghe Nou din Capitală, **patriarhul Daniel a sfințit pictura bisericii** și a oficiat Sf. Liturghie, înconjurat de un sobor de ierarhi români și ierarhi delegați ai Patriarhiei Ecumenice a Constantinopolului, Alexandriei, Antiohiei, Ierusalimului și Bisericii Ortodoxe a Georgiei, biserici pe care le-a ajutat domnitorul Constantin Brâncoveanu. La sfârșitul Sfintei Liturghii, s-a dat citire **Actului sinodal comemorativ** la împlinirea a 300 de ani de la moartea martirică a Sfinților Brâncoveni. <http://basilica.ro>

Biblia de la București (1688) sau **Biblia lui Șerban Cantacuzino** este prima traducere integrală a **Bibliei** în limba română. Este un monument al limbii române vechi, jucând un rol major în dezvoltarea limbii literare. A fost tipărită la București prin grija și cu cheltuiala domnitorului **Șerban Cantacuzino** și a urmașului său, **Constantin Brâncoveanu**. Frații **Radu Greceanu** și **Șerban Greceanu** au asigurat traducerea Bibliei și au fost ajutați de stolnicul Constantin Cantacuzino, fratele domnitorului, cărturar și istoric renumit al acelor vremuri, care a fost răspunzător de „clarificarea pasajelor dificile și a termenilor tehnici”. Tipărirea a început în 5 noiembrie 1687 sub **Șerban Cantacuzino** și s-a terminat în 10 noiembrie 1688, după moartea acestuia, la începutul domniei lui **Constantin Brâncoveanu**. Biblia lui Șerban Cantacuzino este pentru ortodoxia românească o carte fundamentală, care a furnizat poporului textul integral al Bibliei. Din punct de vedere literar, importanța sa este deosebită pentru dezvoltarea limbii literare române. <http://ro.orthodoxwiki.org>

"Omul merită să fie iubit numai pentru că este chipul lui Dumnezeu. Nu are importanță nici dacă este bun sau rău, virtuos sau păcătos. Omul merită să fie iubit pentru ceea ce este. Hristos a iubit și S-a jertfit pentru oameni păcătoși, destrăbălați: N-am venit să chem pe cei dreapți ci pe păcătoși la pocăință. (Marcu 2, 17). În acest fel trebuie să-i iubim pe toți, fără deosebire."
Cuviosul Paisie Aghioritul (1924 – 1994)

Familia recapitulează în sine toate relațiile umane din societate

<http://ortodoxiatinerilor.ro>

Cu cât familia în care ne naștem și trăim este mai numeroasă, cu atât relațiile dintre părinți și copiii vor fi mai complexe și ne vor căli mai bine pentru întâmplările vieții ce vor urma. Cu cât familia este mai mică (1-2 copii, sau niciunul) cu atât membrii familiei (părinți și copii) vor avea mai multe lipsuri în comunicarea și relaționarea cu ceilalți atunci când vor ajunge adulți. **Lipsurile vor veni nu neapărat din educație, ci în primul rând din lipsa situațiilor de viață care apar de obicei cu doi, trei patru, cinci sau mai mulți frați care locuiesc împreună.**

O familie numeroasă te învață să împarți, să ții cont de celălalt, să nu-ți mai ceri dreptul în dauna aproapelui; te învață să ierți când celălalt ți-a greșit, te învață să-i iubești pe toți la fel, căci altfel ceilalți vor suferi. O familie mare te ajută să înțelegi, ca și-n societate, că toți suntem diferiți, fiecare cu caracterul lui, cu felul lui de a vedea lumea, fiecare cu calitățile și defectele lui dar parte dintr-un întreg pe care-l influențezi direct și continuu prin felul tău de a fi. O familie numeroasă te învață, de voie sau fără de voie, măcar să-l îngădui pe celălalt, dacă nu poți să-l iubești.

O familie numeroasă este o societate în miniatură, care trebuie gestionată după poruncile iubirii evanghelice date de Mântuitorul Hristos, Singurul care poate aduce pacea și împlinirea unei familii, indiferent ce formă ar avea ea.

O familie care acceptă de la Dumnezeu toți pruncii, fără se se ferească prin contracepție sau avorturi, este o familie care acceptă iubirea lui Dumnezeu pentru ea în mod special și pentru lume, la modul general.

Copiii pe care ne ferim să-i naștem astăzi, sunt cei care ar fi întregi așa frumos personalitatea copiilor pe care deja i-am născut. Noutatea adusă în familie de personalitatea fiecărui copil născut conturează minunat personalitatea tuturor celorlalți, atât a fraților lui, cât și a părinților.

Ne privăm de binecuvântarea lui Dumnezeu, și-I stăm împotriva prin contracepție, cu gândul că e greu să crești copii și e bine să ai cât mai mult timp în viață să te distrezi, dar odată cu trecerea anilor îi vedem pe cei cu familii numeroase mai împliniți și uneori chiar mai înstăriți material decât ceilalți, căci Dumnezeu le-a fost alături și i-a umplut de bunătăți, iar ceilalți s-au chinuit singuri.

Zilnic ieșim din familiile noastre și ne întâlnim în societate, fiecare la locul lui... Dacă am iubi sincer pe cei ai familiei noastre, i-am iubi la fel și pe colegii noștri, și pe prieteni, și pe subalterni, și pe conducători... și ne-am spune unii altor, așa cum vrea Dumnezeu să facem: „Vă iubim!” și am primi același răspuns binevoitor: „Și noi vă iubim!” (Claudiu Bălan)

Programul săptămânii 17 august – 24 august 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	17 august	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea lunaticului) – Pr. Ticu
Duminică	17 august	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu
Luni	18 august	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr. Ticu
Marți	19 august	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	20 august	9 - 11 - Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Vineri	22 august	9 - 11 - Taina Sf. MASLU
Vineri	22 august	18 - 19 - Slujba acatistului – Pr. Ticu
Sâmbătă	23 august	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă	23 august	17 - 18 - Vecernia duminicii a 11-a după Rusalii – Pr. Ticu
Duminică	24 august	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pilda datornicului nemilostiv) – Pr. Dragoș
Duminică	24 august	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș